

פרשת ויחי

בקהלם אל - תכד כבדי (מט, ו)

רש"י אומר, שיעקב אבינו ביקש שלא יזכירו את שמו במעשה קורח, כשמסופר כיצד אסף אנשים לריב אם משה רבינו.

מריבות הן דבר גרוע, אף פעם לא כדאי להתערב בריב, ואת זה נילמד מהשועל החכם.

וכך היה הסיפור:

האריה מלך החיות היה רעב מאוד, עד כי מרוב רעב הדיף הפה שלו ריח רע. "אני רעב, אני רעב..." נהם האריה. הוא פחד שימות מרוב רעב.

לפתע עלה רעיון בראשו: "חיות! חיות! לבוא לפה מהר!" שאג האריה בקול.

הסוס, ששמע ראשון את השאגות, מהר ודהר לעבר האריה. "בוא הניה, סוס", אמר האריה, "קרב את הראש שלך לפה שלי, ותגיד לי - מה אתה מריח"? הסוס התכופף והתקרב לפה הפתוח של האריה, ומיד קפץ אחורה: "פוי, איזה ריח נורא!" "תתביש לך!" כעס האריה, "אתה מורד במלך! מגיע לך שאטרוף אותך!" ומיד התנפל האריה על הסוס וטרף אותו. עכשיו הרגיש האריה שבע.

אבל השובע הזה רק לשלושה ימים, ואז התחיל האריה להיות שוב רעב. שוב קרא לחיות שיבואו אליו מהר. הזאב הגיע במרוצה, והאריה אמר לו: "התקרב לפה שלי ותגיד - מה אתה מריח"? הזאב, שזכר היטב את מה שקרה לסוס המסכן, התכופף ואמר: "אני לא מריח שום ריח מוזר!" "שקרן!" שאג האריה, "אתה שקרת לי, ולכן מגיע לך שאטרוף אותך!" ומיד טרף האריה את הזאב.

אחרי שלושה ימים, שוב הרגיש האריה שהוא רעב מאוד, וקרא לחיות. התקרב אליו השועל, והאריה אמר לו: "בוא, בוא הנה שועל. התקרב לפה שלי ותגיד לי מה אתה מריח". "אדודי הבלך", ענה השועל בקול צרוד ובאף סתום, "אדי באד בצדד, האף שלי סתוב ואדי לא בסגל להריח כלוב..."

מסביר רבי מאיר מדז'יקוב ואומר: כשפורצת מריבה, יש אנשים שנכנסים לתוך המחלוקת ומסתבכים. זה מזיק להם גם בעולם הזה וגם בעולם הבא.

אנחנו צריכים להיות כמו השועל החכם, להתרחק מהמריבה כאילו אנחנו לא מריחים - לא מבינים כלום במריבה, לא שכיחים בכלל. לא להביע דעות לא לצד הזה ולא לצד האחר, ואז המריבה לא תזיק לנו.

מקור: להתענג בתענוגים מבית 'מלכות וקסברגר'